

”مینی بچی - تم آپی پُراٹی دنیا کی گیت سین نکل کر شانتی ڈام اور

سکڈام ۾ جا رہی ہو، باپ ہین مُکتي جیون مُکتي کا راستا بتاتی ہے۔“

پرشن :- ورتمان سمیہ سپ سین آچا کرم کوئسا ہے؟

اثر :- سپ سین آچا کرم ہے منسا، واچا، کرمٹا اُنڈون کی لانی بننا۔ تم بچوں کو ویچار ساگر منتن کرنا چاہیئی ک اُنسا کوئسا شبد لکین جو منشون کو گھر کا (مُکتي کا) اور جیون مُکتي کا راستا مل جائی۔ منش سہج سمجھ لین ک یہاں شانتی سُک کی دنیا ۾ جانی کا راستا بتایا جاتا ہے۔

اومر شانتی - جادوگر کی بتی سنا ہے؟ آلاہ اُدیہ کی بتی پی گایا جاتا ہے۔ آلاہ اُدیہ کی بتی وا جادوگر کی بتی کیا کیا دِکاتی ہے! وٹکنٹ، سور پ، سکڈام۔ بتی کو پرکاش کھا جاتا ہے۔ آپی تو اُنڈیارا ہے نان۔ اب یہ جو پرکاش دِکانی کی لیئی بچی پر درشنی میلی کرتی ہے، اتنا خرچا کرتی ہے، ماٹا مارتی ہے۔ پوچتی ہے بابا انکا نام کیا رکین؟ یہاں بامبی کو کھتی ہے گیت وی آف اِنڈیا۔ اِستیمبر پھلی بامبی ۾ ہین آتی ہے۔ دھلی ۾ پی اِنڈیا گیت ہے۔ اب اپنا یہ ہے گیت آف مُکتي جیون مُکتي۔ دو گیتس ہے نان۔ سدا گیت دو ہوتی ہے ان اور آٹوٹ۔ ایک سین آنا، دوسری سین جانا۔ یہ پی اُنسی ہے، ہم نئین دنیا ۾ آتی ہے قر پُراٹی دنیا سین باہر نکل اپنی گھر چلی جاتی ہے۔ پرنٹو واپس آپیہین تو ہر جا نہین سکتی کیونکہ گھر کو پوئل گئی ہے، گائیڈ چاہیئی، شانتی سُک کا راستا بتاتی ہے۔ تو گیت آف شانتی ڈام سکڈام لکین۔ ویچار ساگر منتن کرنا ہوتا ہے نان۔ بہت خیالات چلتی ہے، مُکتي جیون مُکتي کسکو کھا جاتا ہے، وہ پی کوئی کو پتا نہین ہے۔ شانتی اور سُک تو سپی چاہتی ہے۔ شانتی پی ہو اور دن دولت پی ہو۔ وہ تو ہوتا ہین ہے سٹیگ ۾۔ تو نام رک دین، گیت آف شانتی ڈام اور سکڈام اُتوا گیت آف پیورٹی، پیس، پراسپرٹی۔ یہ تو آچی اکیر ہے۔ تینون ہین یہاں نہین ہے۔ تو اس پر قر سمجھانا پی پری۔ نئین دنیا ۾ یہ سپ تا۔ نئین دنیا کی اِستاپنا کرنی والا ہے پنت پاون، گاد فادر۔ تو ضرور ہمکو اس پُراٹی دنیا سین نکل گھر جانا پری۔ تو یہ گیت ہوتا نان، پیورٹی پیس پراسپرٹی کا۔ بابا کو یہ نام آچا لگتا ہے۔ اب واسطو ۾ اُسکی اوپننگ تو شو بابا کرتی ہے۔ پرنٹو ہم برہمٹون دواران کراتی ہے۔ دنیا ۾ اوپننگ سیریمنی تو بہت ہوتی رہتی ہے نان۔ کوئی ہاسپیتل کی کرینگی، کوئی یونیورسٹی کی کرینگی۔ یہ تو ایک ہین وار ہوتی ہے اور اس سمیہ ہین ہوتی ہے تو اس لیئی ویچار کیئا جاتا ہے۔ بچوں نین لکا، برہما بابا آکر اُدگھاٹن کری۔ باپ دادا دونو کو بٹائین۔ باپ کھتی ہے تم باہر کھین جا نہین سکتی۔ اُدگھاٹن کرنی کی لیئی جائین، وویک نہین کھتا، قاعدا نہین۔ یہ تو کوئی پی کول سکتی ہے۔ اخبار ۾ پی پرنٹا پرچاپتا برہماکمار کامریان۔ یہ نام پی بڑا آچا ہے نان۔

پر ڇاپتا تو سڀڪا باپ هو ڳيا. وهه ڪوئي ڪم هئ ڪيا! اؤر ڦر باپ خد سڀرڀمني ڪراتي هئ. ڪرڻ ڪراونهار هئ نان. ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي نان هر سورڳ ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. تو ڪتنا پرشارت ڪر شريمت پر چلنا چاهيئي. ورتمان سميه منسا واپا ڪرمڻا سڀ سين اڇا ڪرم تو ايڪه هين هئ، آندون ڪي لائي بننا. گاتي پي هئ هي پريو آندون ڪي لائي. سڀ آندي هين آندي هئ. تو باپ آڪر لائي بنتي هئ. ڳيان ڪا تيسرا نيتري ديتي هئ، جس سين تهر سورڳ ۾ نمبروار پرشارت انوسار جاتي هو. نمبروار تو هئ هين. يهه بهت بڙي بيحد ڪي هاسپيٽل ڪم يونيورسٽي هئ. سمجهايا جاتا هئ، آتمائون ڪا باپ پرم پتا پرماتما پنت پاون هئ. تهر اُس باپ ڪو ياد ڪرو تو سڪدام چلي جائينگي. يهه هئ هيل، انڪو هيون نهين ڪهينگي. هيون ۾ هئ هين ايڪ ڌرم. ڀارت سورڳ ٿا، دوسرا ڪوئي ڌرم نهين ٿا. يهه صرف ياد ڪرين، يهه پي من مناڀو هئ. هر سورڳ ۾ ساري وشو ڪي مالڪ ٿي، اتنا پي ياد نهين پرتا هئ! ٻڌي ۾ هئ همڪو باپ ملا هئ تو وهه خوشي رهندي چاهيئي. پرنٽو مايا پي ڪم نهين هئ. ائسي باپ ڪا بن ڪر ڦر پي اتني خوشي ۾ نهين رهندي هئ. گهٽڪي کاتي رهندي هئ. مايا گهري گهري بهت گهٽڪي ڪلاتي هئ. شو بابا ڪي ياد ڀلا ديتي هئ. خد پي ڪهتي هئ ياد نهرتي نهين هئ. باپ گهٽڪا ڪلاتي هئ ڳيان ساگر ۾، مايا گهٽڪا ڪلاتي هئ وشه ساگر ۾. بڙا خوشي سين گهٽڪا ڪاني لڳ پرتي هئ. باپ ڪهتي هئ شو بابا ڪو ياد ڪرو. مايا ڦر ڀلا ديتي هئ. باپ ڪو ياد هين نهين ڪرتي. باپ ڪو جانتي هين نهين. ڏک هرتا سڪ ڪرتا تو پرم پتا پرماتما هئ نان. وهه هئ هين ڏک هرني والا. وهه ڦر گنگا ۾ جاڪر ڊڳي لکاتي هئ. سمجهتي هئ گنگا پنت پاوني هئ. سنيگ ۾ گنگا ڪو ڏک هرني پاپ ڪتني نهين ڪهينگي. سادو سنت آد سڀ جاڪر نديون ڪي ڪناري بننتي هئ. ساگر ڪي ڪناري ڪيون نهين بننتي هئ؟ آبي تهر بچي ساگر ڪي ڪناري بنني هو. ڏير ڪي ڏير بچي ساگر پاس آتي هئ. ڦر سمجهتي هئ ساگر سين نڪلي هوئي يهه چوڻي بڙي نديان پي هئ. برهر پٽرا، سنڌ، سرسوتي يهه پي نام رکي هوئي هئ.

باپ سمجهاتي هئ، بچي، تمهين منسا واپا ڪرمڻا بهت بهت ڌيان رکنا هئ، ڪي پي تمهين ڪروڌ نهين آنا چاهيئي. ڪروڌ پهلې منسا ۾ آتا هئ ڦر واپا اؤر ڪرمڻا ۾ پي آ جاتا هئ. يهه تين ڪڙڪيئن هئ اس ليئي باپ سمجهاتي هئ، ميني بچي، واپا اڌڪ نهين چلاو، شانت رهو، واپا ۾ آئي تو ڪرمڻا ۾ آجائينگا. غصا پهلې منسا ۾ آتا هئ ڦر واپا ڪرمڻا ۾ آتا هئ. تين ڪڙڪيئون سين نڪلتا هئ. پهلې منسا ۾ آئينگا. دنيا والي تو ايڪ ڏو ڪو ڏک ديتي رهندي هئ، لڙتي جهڙتي رهندي هئ. تمڪو تو ڪوئي ڪو پي ڏک نهين دينا هئ. خيال پي نهين آنا چاهيئي. سائلينس ۾ رهنا بڙا اڇا هئ. تو باپ آڪر سورڳ ڪا اٿوا سڪ شانتي ڪا گيت بتلاتي هئ. بچون ڪو هين بتلاتي هئ. بچون ڪو ڪهتي هئ تهر پي اؤرون ڪو بتلاو. پيوڙتي، پيس، پراسپيڙتي هوتي هئ سورڳ ۾. وهان ڪئسي جاتي هئ، وهه سمجهنا هئ. يهه مهاڀارت لڙائي پي گيٽس ڪولتي هئ. بابا ڪا ويچار ساگر منٿن تو چلنا هئ نان. ڪيا نام

رکين؟ سوپري ويچار ساگر منٿن ڪرني سين مڪڻ نڪلتا هئ. اچي راءِ نڪلتي هئ، تب بابا ڪهڻي هئ سوپري اوڻ باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ ويچار ساگر منٿن ڪرو، ڪيا نام رکا جائي؟ ويچار ڪرنا چاهيئي، ڪوئي ڪا اچا ويچار پي نڪلتا هئ. آب ٿر سمجھڻي هو پنت ڪو پاون بنانا معنيٰ نر ڪواسي سين سور ٻواسي بنانا. ديوتائين پاون هئ، تب تو اُنڪي آڱي ماڻا ٿيڪتي هئ. ٿر اچي ڪسڪو پي ماڻا نھين ٿيڪ سڪتي هو، قاعدا نھين. باقي ٿيڪتي سين چلنا هوتا هئ. سادو لوگ اپني ڪو اونچ پوٽر سمجھڻي هئ، اوڙون ڪو اپوٽر نيچ سمجھڻي هئ. ٿر پل جانتِي هو هر سڀ سين اونچ هئ پرنتو ڪوئي هات جوڙي تو ريسپانس دينا پري. هري اور تٽست ڪرتي هئ، تو ڪرنا پري. ٿيڪتي سين نھين چلينگي تو وه هات نھين آئينگي. بڙي ٿيڪتي چاهيئي. جب موٽ سر پر آتا هئ تو سڀي پڳوان ڪا نام ليتي هئ. آج ڪله اتفاق تو بهت هوتي رهينگي. ڏيري ڏيري آگ ڦهلتي هئ. آگ شروع هونگي ولائت سين. ڦر ڏيري ڏيري ساري دنيا جل جائينگي. پڇاري ۾ ٿر بچي هين ره جاتي هو. تمھاري آتما پوٽر هو جاتي هئ تو ڦر تمڪو وهان نئين دنيا ملتي هئ. دنيا ڪا نيان نوٽ ٿر بچون ڪو ملتا هئ. ٿر راجه ڪرتي هو. آلاه ادين ڪي بتي پي مشهور هئ نان! نوٽ ائسا ڪرني سين ڦارون ڪا خزان مل جاتا هئ. هئ پي بروبر. ٿر جانتِي هو آلاه اولدين جهت اشاري سين ساڪياتڪار ڪراتي هئ. صرف ٿر شو بابا ڪو ياد ڪرو تو سڀ ساڪياتڪار هو جائينگي. نوڏا پڳتي سين پي ساڪياتڪار هوتا هئ نان. يهان تمڪو ايمر آبجيڪٽ ڪا ساڪياتڪار تو هوتا هين هئ ڦر ٿر بابا ڪو، سور ٻ ڪو بهت ياد ڪرينگي. گھري گھري ديڪتي رهينگي. جو بابا ڪي ياد ۾ اوڙ گيان ۾ مست هونگي وهي اُنٽ ڪي سڀي سين سينري ديڪ سڪينگي. بڙي منزل هئ. اپني ڪو آتما سمجھ باب ڪو ياد ڪرنا، ماسي ڪا گھر نھين هئ. بهت محنت هئ. ياد هين مڪيه هئ. جئسي بابا دويه درشتي داتا هئ تو سيمر اپني ليئي دويه درشتي داتا بن جائينگي. جئسي پڳتي مارگ ۾ تيور ويگ سين يدي ياد ڪرتي هئ تو ساڪياتڪار هوتا هئ. اپني محنت سين جئسي دويه درشتي داتا بن جاتي هئ. ٿر پي ياد ڪي محنت ۾ رهينگي تو بهت خوشي ۾ رهينگي اوڙ ساڪياتڪار هوتي رهينگي. يه ساري دنيا پوڻ جائي. من مئاڻو هو جائين. باقي ڪيا چاهيئي! يوگ بل سين ڦر ٿر اپنا شرير چور ديتي هو. پڳتي ۾ پي محنت هوتي هئ، اسر پي محنت چاهيئي. محنت ڪا راسٽا بابا بهت فرست ڪلاس بتاتي رهتي هئ. اپني ڪو آتما سمجھني سين ڦر ديه ڪا پان هين نھين رهينگا. جئسي باپ سمان بن جائينگي. ساڪياتڪار ڪرتي رهينگي. خوشي پي بهت رهينگي. زلت ساري پڇاري ڪي ٽائي هوئي هئ. اپني نام روپ سين پي نيارا هونا هئ تو ڦر دوسري ڪي نام روپ ڪو ياد ڪرني سين ڪيا حالت هونگي! ناليچ تو بهت سهج هئ. پراچين ڀارت ڪا يوگ جو هئ، جادو اسر هئ. بابا نين سمجھايا هئ برهر گيان پي ائسي شرير چورتي هئ. هر آتما هئ، پر ماتما ۾ لين هونا هئ. لين ڪوئي هوتا نھين. هئ برهر گيان پي. بابا نين ديڪا هئ بعني بعني شرير چور ديتي هئ. وايومنڊل بڙا شانت رهتا هئ، سناڻا هو جاتا هئ. سناڻا پي اُنڪو پاسينگا جو گيان مارگ ۾ هونگي، شانت ۾ رھي

والي هونگي. باقي ڪئين ٻچي تو آبي بيبيان هئ. گهري گهري گر پرتي هئ، اسر بهت بهت گپت محنت هئ. پڳتي مارگ ڪي محنت پر تڪيه هوتي هئ. مالها ڦيرو، ڪوئي ۾ بئڻ پڳتي ڪرو. يهان تو چلتي ڦرتي تر ياد ۾ رهني هو. ڪوئي ڪو پتا پر نه سڪي ڪي به راجائي لي رهي هئ. يوگ سين هين سارا حساب ڪتاب چڪتو ڪرنا هئ. گيان سين ٿوريئي چڪتو هوتا هئ. حساب ڪتاب چڪتو هونگا ياد سين. ڪرم پوڳ ياد سين چڪتو هونگا. به هئ گپت. بابا سڀ ڪچ گپت سڪلاتي هئ. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي ٻچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني ٻچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) منسا واڇا ڪرمڻا ڪي پي ڪروڌ نهين ڪرنا هئ. ان تينون ڪڙڪيئون پر بهت ڌيان رکنا هئ. واڇا اڌڪ نهين چلانا هئ. ايڪو دو ڪو ڏک نهين دينا هئ.

(2) گيان اوڙ يوگ ۾ مست رهه اَنتم سين سينري ديڪني هئ. آڀني وا دوسرون ڪي نام روپ ڪو پوڻ مئن آتما هون، اس سمرتي سين ديهه پان ڪو سماپت ڪرنا هئ.

وردان - آلبيلي پن ڪي نيند ڪو طلاق ديني والي نندرا جيت، چڪورتي پو

ساڪياتڪار موڙت بن پڳتون ڪو ساڪياتڪار ڪراني ڪي ليئي اٿوا چڪورتي بنني ڪي ليئي نندرا جيت بنو. جب وناش ڪال پوڻا هئ تب آلبيلي پن ڪي نيند آتي هئ. پڳتون ڪي پڪار سُنو، ڏکي آتمائون ڪي ڏک ڪي پڪار سُنو، پياسي آتمائون ڪي پرارڻا ڪي آواز سُنو تو ڪي پي آلبيلي پن ڪي نيند نهين آڻيندي. تو آب سدا جاڳتي جوت بن آلبيلي پن ڪي نيند ڪو طلاق دو اوڙ ساڪياتڪار موڙت بنو.

سلوگن - تن من ڌن، من واڻي ڪرم ڪسي پي پرڪار سين باپ ڪي ڪرتويه ۾ سهيوگي بنو تو سهج يوگي بن جائيندي.